

[Statsministeren.]

det er for Danmark at styre Grønland paa en hæderlig og human Maade.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte et specielt Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om den danske arktiske Station paa Disko, og hvilken Virksomhed den udøver. Den findes opført, som det ærede Medlem rigtigt bemærkede, blandt de Bevillinger til videnskabelige Formaal, som der findes Forslag om paa Finansloven. Det drejer sig om en 14 000—15 000 Kr., der anvendes til denne arktiske Station. Den blev oprettet i 1906 ved Midler, som en privat Mand skænkede Magister Porsild. Denne overdrog igen Gaven til Staten, men ganske vist med den Behæftelse, at Staten maatte afholde Udgifterne ved Stationens Drift, til hans Løn og andre Udgifter. Senere er Stationen blevet udvidet, nye Bygninger er blevet opført, og der er anskaffet en Motorbaad til Stationens Leder. Det er altsaa en ret betydelig Udgift, Staten har faaet som Følge af denne Gave. Stationens Drift er hidtil blevet kontrolleret af et Tilsynsnævn, der ganske vist bor her i Byen og derfor ikke kan føre et overdrevent virksomt Tilsyn. Det er oplyst paa given Foranledning, at der er kommet en Række videnskabelige Publikationer, navnlig af botanisk Natur, fra Stationen, de har været offentliggjort i „Meddelelser fra Grønland“. Hvad Stationens Betydning angaar, som det ærede Medlem søgte efter, maa jeg tilstaa, at det er ikke saa let at gøre Rede for den. Stationen har, hedder det, en Forpligtelse til at modtage fremmede Videnskabsmænd, der ønsker at studere ved Hjælp af det arktiske Bibliotek, der findes paa denne Station. Lederen af Stationen har gennem Tiderne været i Forbindelse med amerikanske og andre Landes Universiteter og har derigennem og paa anden Vis skaffet en betydelig Bogsamling om arktiske Emner. Den findes paa den saakaldte Station. Forpligtelsen til at modtage fremmede Videnskabsmænd baserer sig paa, at de her paa eet Sted skulde have Adgang til den arktiske Litteratur, de kunde ønske at studere. Endvidere skulde Stationen modtage fremmede Videnskabsmænd, der maatte have Opgaver af videnskabelig Art at løse i Grønland. Saadanne Videnskabsmænd skulde efter Planen kunne faa Op-

hold paa Stationen, naturligvis mod Betaling, men formodentlig paa rimelige Betingelser og med Adgang til at benytte Biblioteket, Laboratorierne og hvad der ellers maatte findes. Stationen skulde i øvrigt være disse Ekspeditioner behjælpelig paa de Maader, som det var rimeligt, bl. a. ved at føre dem rundt pr. Motorbaad til de Steder, hvor de havde Opgaver at løse. Saa vidt jeg forstod, da jeg var deroppe i Sommer, er det ikke nogen stor eller blomstrende Virksomhed, der udøves, der er ikke noget stort Tilløb af fremmede Videnskabsmænd, der tager Ophold paa Stationen, det hele viser sig i den Henseende temmelig beskeden. Men Stationen er der nu en Gang, Staten er for 25 Aar siden kommet ind i dette Forhold. Hvis Finansudvalget vil tage Sagen op til nærmere Undersøgelse, kan jeg i og for sig ikke have noget derimod, det kan naturligvis altid omtvistet, hvorvidt en Station med et arktisk Bibliotek, beliggende oppe paa et vanskeligt tilgængeligt Sted paa Grønland, har nogen Betydning, om det ikke var nok saa rimeligt, at Biblioteket fandtes paa et Sted, hvor fremmede har nogen Udsigt til at kunne komme og benytte Biblioteket; paa Grønland er det jo forbundet med forskellige Vanskeligheder at komme ind, og det er kun en kort Tid af Aaret, at Biblioteket er tilgængeligt. Jeg erkender med det ærede Medlem, at det maaske ikke er umiddelbart indlysende, at det just er en Station af særlig stor Betydning, der ligger deroppe.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort nogle Bemærkninger om Færøerne. Maa jeg straks sige, at jeg har ikke, som der staa skrevet i nogle Blade, tilbudt Færingerne, at nu kunde de faa en Folkeafstemning. Jeg har sagt, at det vilde være værdigst at overlade Befolkningen paa Færøerne selv at afgøre sin Skæbne, og jeg har endvidere sagt, at hvis det er Befolkningens Villie, at Færøerne skal blive et selvstændigt Samfund, og dette tilkendegives ikke af Enkeltmænd, men af Folket paa afgørende Maade, bør man ikke sætte sig imod det. Men det medførte, sagde jeg videre, at Befolkningen saa ogsaa selv maatte udrede de Skatter, der udkræves til en Række Statsformaal, som jeg den Gang nærmere betegnede. Jeg har dernæst overfor Forespørgsler,